

داشتیم و پول نقد هم در جیب همه پیدا می شد چون ممکن بود دستگاه خودپردازی کار نکند یا به جایی برویم که به هر دلیلی نتوانیم پول نقد داشته باشیم. کم کم این اعتماد به شبکه بانکی بیشتر شد و از سوی دیگر به شکل سخت افزاری پایانه های خودپرداز افزایش پیدا کرد و مردم مطمئن شدند که در هر نقطه از کشور امکان دریافت پول نقد را دارند. به تدریج این روند تغییر کرد و این روزها دیگر پول نقد چندان در جیب پیدا نمی شود چون می دانیم دسترسی به پول نقد یا خرید آنلاین بسیار آسان تر شده است. چنین مسئله ای اکنون در مورد شبکه VOD مصداق دارد برای مثال اگر سریالی در یک روز خاص توزیع شود به عنوان تماشاکننده در آن روز خاص دی وی دی آن را خریداری می کنیم و اما می دانیم همان دی وی دی در یک شبکه مجازی با همان کیفیت و قیمت پایین تر عرضه می شود اما مسئله قطعی اینترنت یا کند شدن آن و کم شدن احتمالی کیفیت نمایش

باعث می شود که ما برای اطمینان، به سراغ تهیه نسخه فیزیکی از محصول مورد علاقه خود برویم و این دقیقاً شبیه پولی است که در جیب حمل می کردیم.

او تصریح کرد: از سوی دیگر مردم هنوز تمام موسساتی که این سرویس ها را ارائه می دهند به خوبی نمی شناسند که کدام ها مجوز دارند و کدام غیر مجاز هستند و در مقام مثال آن موسسات هم در حال افزایش تعداد خودپردازهای خود هستند. اگر به مثال کارت بانکی برگردیم این روزها دیگر تفاوتی ندارد کارت شما متعلق به کدام بانک است بلکه به بانکی مراجعه می کنیم که سرویس بهتری به شکل مجازی یا از طریق دستگاه خودپرداز در اختیار ما بگذارد. قطعاً پس از دورانی تعداد موسسات مجاز فعالیت در عرصه VOD که در حال حاضر ۵۰ موسسه هستند در روند طبیعی فعالیت خود کمتر می شوند و موسساتی در بازار باقی می ماند که سرویس بهتری به مصرف کننده بدهند. باید در این دوره انتقال هم مردم را از فعالیت این سرویس ها به خوبی مطلع کنیم هم تامین کنندگان محتوا را مطمئن کنیم که از عرصه مجاز محصولات خود آسیبی نمی بینند و هم این مسئله را

به خوبی اطلاع رسانی کنیم که مردم می توانند فیلم خود را با کیفیت و قیمت دلخواه هر زمانی که می خواهند از این شبکه خریداری کنند. این دوره دوره ای است که شاید در عرض کمتر از دو سال آینده آن را طی کنیم چون خود این بازار بین مصرف کننده، تامین کننده و توزیع کننده شکل گرفته است.

در این بخش از نشست سیدرضا اورنگ از مهدی یزدانی پرسید زمانی که موسسه رسانه های تصویری برای سپردن آثارش به موسسه تامین کننده در نهایت ضربه ای به اقتصاد رسانه های تصویری پذیرفته نمی شد که این مسئله در نهایت ضربه ای به اقتصاد سینما بود. در حال حاضر خوشبختانه این روابط به شکل کاملاً شفاف در آمده یعنی تامین کننده محتوا که همان تهیه کننده است و موسسات پخش و شبکه نمایش خانگی روابط و حرف های تعریف شده ای بین یکدیگر دارند که می توانند منافع خود را در سایه همین روابط توجیه کنند تا هر دو طرف سود حداکثری از این مسئله ببرند و به عدد مشخصی برای عرضه فیلم های خود در شبکه نمایش خانگی دست پیدا کنند. برای همین نیازی به حضور جدی موسسه رسانه های تصویری برای حمایت از تولید فیلم یا خرید حقوق فیلم ها وجود ندارد. ضمن این که قرار بر این است که به شکل طبیعی عرضه و تقاضا در این بازار رخ دهد.

یزدانی در پاسخ به این سوال گفت: ما در قالب خرید حقوق مادی فیلم ها در این

دوره جدید و با برنامه ریزی های جدیدی که انجام شده و با توجه به پیش نیازهایی که خرید حقوق فیلم به آن نیاز دارد برنامه ریزی هایی کرده ایم. اما باید توجه کنید که روابط طبیعی بین تهیه کننده یا صاحبان آثار و شرکت های نمایش خانگی شکل گرفته است. در دورانی که به آن اشاره کردید نیاز بود که اعتمادسازی بین صاحبان آثار و موسسه رسانه های تصویری به وجود بیاید و این ریسک از طرف پخش کننده یا تامین کننده برای سپردن آثارش به موسسه رسانه های تصویری پذیرفته نمی شد که این مسئله در نهایت ضربه ای به اقتصاد سینما بود. در حال حاضر خوشبختانه این روابط به شکل کاملاً شفاف در آمده یعنی تامین کننده محتوا که همان تهیه کننده است و موسسات پخش و شبکه نمایش خانگی روابط و حرف های تعریف شده ای بین یکدیگر دارند که می توانند منافع خود را در سایه همین روابط توجیه کنند تا هر دو طرف سود حداکثری از این مسئله ببرند و به عدد مشخصی برای عرضه فیلم های خود در شبکه نمایش خانگی دست پیدا کنند. برای همین نیازی به حضور جدی موسسه رسانه های تصویری برای حمایت از تولید فیلم یا خرید حقوق فیلم ها وجود ندارد. ضمن این که قرار بر این است که به شکل طبیعی عرضه و تقاضا در این بازار رخ دهد. البته مراقبت های فرهنگی در این زمینه اهمیت بسیار بالایی دارد که این اتفاق در زمان تولید به خودی خود می افتد. شاید ما در دوره ای از گونه های نمایشی متعددی که هست غفلت کنیم مثلاً در یک سال تعداد فیلم طنز زیاد داشته باشیم و فیلم های دفاع مقدس و کودک ما کم باشد. مراقبت برای حفظ تعادل در این بازار باید از جایی اتفاق بیفتد که در این بازار هر نوع مخاطبی با هر نوع سلیقه بتواند اثر مورد نظر خود را پیدا کند. برای همین یک سری ابزارهای تشویقی ممکن است مورد نیاز باشد. مثلاً پیش بینی ما برای سال آینده این است که تعداد فیلم های کودک ما کم است و باید کمک کنیم تا با استفاده از ابزارهای حمایتی، تعادل در تولید فیلم کودک بالا برود.

سیدرضا اورنگ در ادامه با اشاره به مبارز با قاچاق محصولات فرهنگی پرسید: ستاد صیانت از محصولات سینمایی و سمعی-بصری چند سال است که تشکیل شده و با نیروی انتظامی هم همکاری داشته است از نظر من مبارزه با قاچاق در حد دستگیری دستفروشان و سی دی های آن ها خلاصه نمی شود چون این اتفاق بارها افتاده و جلسات متعددی بین شما و روسای نیروی انتظامی در این زمینه برای مبارزه با قاچاق فیلم برگزار شده، در حالی که راه حل اصلی این موضوع توقف فعالیت مراکز قاچاق فیلم در ایران است و همیشه وعده معرفی عاملان این کار به گوش ما رسیده است اما چنین اتفاقی نیفتاده است. آیا قرار است به زودی شاهد این اتفاق باشیم؟

یزدانی با اشاره به دشواری هایی که در راه مبارزه با قاچاق محصولات ویدئویی وجود دارد، گفت: نمی توان برای این کار زمان و تاریخی تعیین کرد. برای پایان دادن به فعالیت غیرقانونی و قاچاق، قاعده تا کاری که باید نیروی انتظامی انجام دهد در حال انجام است و همکاری خوبی با ستاد صیانت دارد. ضمن این که ما نیاز به قوانینی داشتیم که این قوانین تصویب شده و سیستم قضایی در دادسرای رسیدگی به تخلفات سمعی-بصری همکاری خوبی با ما انجام می دهد اما باز بر این نکته تاکید می کنند که باید به شکل طبیعی دلایل این مسائل را بررسی کنیم و بخواهیم به شکل طبیعی این مسئله مرتفع شود. تا اطلاع ثانوی

بر خوردهای سلبی در زمینه مبارزه با قاچاق فیلم انجام خواهد شد و نیروی انتظامی کار خود را انجام خواهد داد که توزیع کنندگان خرده و عمده و تولیدکنندگان این آثار را شناسایی کنند و ما هم بتوانیم در حد امکان با آن ها برخورد کنیم. در حال حاضر اتفاقی که در سال های اخیر افتاده این است که ما به سراغ این مسئله برویم که مردم چرا به بازار قاچاق روی می آورند و البته منظور من از این مسئله فیلم های مبتذل و مستهجن نیست بلکه فیلم هایی است که مجوز پخش نمایش از مراجع قانونی دارند اما در شبکه قاچاق وجود دارند. این فیلم ها تمام مراحل نظارت و ممیزی را پشت سر گذاشته اند و با پروانه نمایش قابلیت اکران عمومی یا خریدار مجاری قانونی را دارند اما به شکل قاچاق هم توزیع می شوند. به نظر من یکی از عمده ترین مسائل این موضوع سرعت دسترسی، قیمت و کیفیت است که این ها نکاتی اساسی در زمینه بازار فروش محصولات شبکه نمایش خانگی است. اگر بیاوریم و در ابتدا سرعت دسترسی را به همراه کیفیت دسترسی افزایش دهیم و قیمت دسترسی را کاهش دهیم بعضی از اصلی ترین انگیزه ها برای تهیه نسخه قاچاق فیلم ها از بین می رود.

یزدانی با اشاره به قوانینی که هنوز خلاء آن ها در زمینه مبارزه با قاچاق فیلم حس می شود، گفت: باید به این نکته اشاره کنم در قوانین موجود که مربوط به مجازات قاچاقچیان محصولات سمعی-بصری است جرم و جریمه باهم تناسبی ندارند یعنی برای کسی که بیست بار به خاطر این مسئله جریمه شده، صرفه اقتصادی وجود دارد که باز به این بازار بازگردد و به فعالیت خود ادامه دهد. برای مثال متخلف در نهایت باید جریمه ای چند صد هزار تومانی بپردازد و این در مقابل ضرر چند صد میلیونی است که به صاحب فیلم ها وارد آمده است. این مسئله نیاز به اصلاح قوانین دارد و نکته مهم در زمینه اصلاح قوانین این است که قوانین ما باید با دید درازمدتی که آینده سینمای ایران را مد نظر داشته باشد تصویب شود. قانون تجارت کشور ما متعلق به ۱۳۳۷ است الان در سال ۹۶ هستیم ولی هنوز قانون مصوب آن سال به عنوان یک سند تجاری اقتصادی مهم است و مبنای روابط بین حاکمیت نظارت بخش خصوصی و بخش دولتی را مشخص می کند و براساس این قانون است که سرما به گذاری در بازار موسسات و نظارت و تمام آنچه بازار محصولات نمایش خانگی را تامین می کند شکل می گیرد. با توجه به پیشرفت سریع تکنولوژی باید به سمت تصویب قوانین جامعی برویم که بتوانند با توجه به روند آرام تنظیم، تحقیق و پژوهش که در کشور مادر مراحل مختلف اداری وجود دارد و دامنه آن تا زمان تصویب قوانین و ابلاغ کشیده می شود از حقوق صاحبان آثار فرهنگی حمایت کند. قطعاً شکل آنچه در حال حاضر در شبکه نمایش خانگی در حال مصرف آن هستیم تا زمان ابلاغ قانون تغییر کرده و نمونه این مسئله را در مورد آزادسازی ویدئو دیده ایم. جریمه ای که در آن دوران برای ویدئو تعیین شد با توجه به تورم که در سال های پس از آن اتفاق افتاد جریمه بازدارنده ای نبود و نیست. این تغییرات تکنولوژی باعث شده که با وجود عملکرد قانون و عمل برخورد با متخلفان به علت به روز نبودن قوانین موجود، کارایی لازم را در این زمینه نداشته باشیم و اگر بتوانیم موفق شویم قوانینی داشته باشیم که امکان نظارت را بالاتر ببرد و در کنار آن انگیزه های ایجاد قاچاق را کمتر کنیم یا از بین ببریم. به شکل طبیعی به سمت ریشه کنی قاچاق فیلم می رویم و تا آن زمان مجبور به استفاده از برخوردهای سلبی با توزیع کنندگان و تولیدکنندگان عمده هستیم ولی لزوماً این برخوردها بازدارنده نیستند.